

A Fiesta dalokat Tibi, a zenét Tomi írja. 2003-ban, Tibi az év szövegírója lett, míg Tomi az év zeneszerzője. De vajon hogyan boldogultak az iskolapadban?

A Fiesta együttest nem kell senkinek bemutatni, a fülbemászó dallamok egyik "felelőse" Csordás Tibor. A jóképű zenész, a színpad világát először sportolóként ismerte meg, alig töltötte be a nyolcadik életévét, amikor egy karate egyesület tagjaként járta az országot és vett részt bemutatókon. Az éneklés 14-15 éves kora óta tölti ki mindennapjait. Rockzenészként kezdte pályafutását, a Junkies énekeseként tűnt fel, majd Knapik Tamással megalakították a Fiesta zenekart, mely azóta is egyre nagyobb sikerrel működik. Tomi, a másik jóképű zenész, akárcsak Tibi, rockzenészként kezdte, számos zenekarban játszott, több mint 15 éve gitározik, melynek köszönhetően számos érdekes helyre is eljutott a nagyvilágban. A Fiesta dalokat Tibi, a zenét Tomi írja. 2003-ban, Tibi az év szövegírója lett, míg Tomi az év zeneszerzője. De vajon hogyan boldogultak az iskolapadban?

Fiúk, milyen tanulók voltatok?

Tibi: - Általában 3-as, 4-es. – mondja Tibi. Azokból a tárgyakból, melyek érdekelték megkaptam az 5-öst, a többiből pedig elevickéltem. A fizikát szerettem a legjobban és ebből 5-ös is voltam, a kémiát pedig utáltam. Az Eötvös Lóránt Gépipari Szakközépiskolába jártam, - veszi át a szót Tomi, - és elég rossz tanulónak számítottam. Ezt követően belekóstoltam a Kommunikációs Főiskola első pár évébe, de nem fejeztem be. Nálam a tantárgyak szeretete tanárfüggő volt, és sajnos túlnyomórészt kevesebb volt azoknak a száma, akik meg tudták volna szerettetni őket. Nem is az volt rám a jellemző, hogy bármelyik tárgyat is megszerettem volna

Voltak valamiből gondjaitok?

Nem. – mondja Tibi. Az általános iskola alsó tagozatában, szinte mindig ötös voltam. Ezt követően, amikor elkezdődött nálam a pubertás korszak, főként a tanárok véleménye szerint – mosolyog, - nagyon rossz gyerekké váltam. Általános iskolában, oroszból, az egyik félévben meg is buktatott a tanár, talán a sport végett. Szerinte többet is készülhettem volna, ha nem a sportra fordítottam volna az időmet és energiámat. Nekem is oroszból voltak a legnagyobb gondjaim, - sóhajtja Tomi, - az egyik félévben meg is buktattak, majd nem osztályismétlés volt a vége. De persze voltak remek tanáraink is. Életem egyik meghatározó tanára, az általános iskolában a földrajz tanár, Széphalmi tanár úr volt, ő vált számomra meghatározó tanár egyéniséggé az életemben. Szigorú, vehemens viselkedése és hatalmas nagy szíve páratlan volt. Akkoriban nagyon féltünk tőle, de mindig igazságos volt mindenkivel szemben. Voltak nekem is nagyszerű tanáraink, - mondja Tomi, - de pont azokat a tantárgyakat tanították nekem, amelyek nem kötötték le a figyelmemet. Ezért elmondhatom, hogy nem volt meghatározó tanár egyéniség az életemben

Diákcsinnyek?

Hajaj! – nevet rám Tibi. Versenyszerűen sportoltam, már kisiskolás korom óta, és amikor a középiskolába bekerültem, egyből összetűzésbe keveredtem a kötelező versenyek, bemutatók és edzőtáborok végett az Igazgatónővel. Igazából, senki sem szerette őt. Az iskolánk előtt, egy hosszú lépcső volt, legalább két lépcsők közti pihenővel és egy délután, egy páran felkaptuk és feltettük az egyikre az Igazgatónő

Kispolszkiját, ahonnan se le, se fel, hiszen lent és fent is lépcső volt. Nálunk kicsit lazább dolog történt, - mondja Tomi. Az oroszórákat nem túlzottan szerette az akkori osztályom és mindig megpróbáltunk a tanár eszén túl járni, vagyis egy picit mindig megpróbáltuk lerövidíteni az órákat. Az orosz tanterem kellős közepén, állt egy elég vastag oszlop, pont az ajtóval szemben. Egyszer az jutott eszünkbe, hogy a csengetés után felsorakozunk az oszlop mögé és lekapcsoljuk a lámpákat, hogy a tanár azt higgye, rossz terembe keres minket. Persze nem sült el túl jól, a hangosbemondóban is keresték az osztályt, és nem úsztuk meg büntetés nélkül.

Szerelem?

Tibi: - A középiskola első osztályában ismertem meg az első szerelmemet, nagyon romantikus volt. Nem volt emlékezetes szerelem a középiskolában, - nem hiszed el, néz rám Tomi, - de elég félénk voltam, mondhatni, féltem a lányoktól.

Változtatok?

Persze. – mondják kórusban. Bár, - mosolyog Tibi, mindenben ugyanaz vagyok, mint amilyen régen is voltam, csak sokkal naivabbnak látom akkori, régi éneket. Én viszont, mindenben az ellenkezője voltam a mostani egyéniségemnek, tehát sokat változtam, de ezt a változást pozitívnak érzem, magabiztosabbá és határozottabbá váltam

Tartjátok a volt osztálytársakkal a kapcsolatot?

Nem. – mondja Tibi. Nem volt igazán jó az osztályközösség. Szoktam egy- két emberrel találkozni közülük, ha az édesanyámhoz megyek vendégségbe, de semmi komoly.

Nálam is ez a helyzet. A volt osztályomra jellemző volt a klikkesedés és nem volt túl jó az osztályközösségünk sem. Nem sok emberrel tartom a kapcsolatot és még egy darab osztálytalálkozónk sem volt

Iskolakerülés?

A sport mellett nem volt rá szükségem, hogy iskolát kerüljek. Eleget hiányoztam én a nélkül is. – mondja Tibi. Én már óvodából is meglógtam háromszor, - neveti el magát Tomi. Nem laktunk ugyanis messze. Láttam hazafelé menni édesapámat, amikor úgy döntöttem én is hazamegyek vele. Viszont iskolát soha sem kerültem, de nem tagadom, hogy a dolgozatok miatt sokszor voltam otthon, lázas beteg.

